

عنوان مقاله:

رفتار پژوهی زندگی شهری در شهرهای معاصر به منظور دستیابی به شهر پیاده مدار نمونه موردی: طرح مطالعاتی خیابان شهریار، منطقه 11، تهران

محل انتشار:

فصلنامه معماری سبز، دوره 3، شماره 7 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عرفان خصم افکن نظام - دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

فرشته نویدی مجد - دکتری شهرسازی عضو هیئت علمی، استادیار گروه آموزشی معماری، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

خلاصه مقاله:

عرصه عمومی یعنی مقیاس و کیفیتی از شهر که توسط مردم ادراک میشود نه آنچه که روی نقشه ها است، پس لازم است از آن به معماری فضای شهری تعبیر کرد؛ در واقع این معماری فضای شهری است که تقاضای زندگی شهری را پاسخ میدهد. جریان زندگی شهری توسط مردم اتفاق میافتد، وقتی که جریان زندگی شهری محقق میشود میتوان گفت که صاحبخانه، اهل شهر هستند. زندگی شهری از جنس کیفیت است؛ سکونت در شهر از جنس کمی، ولی حیات مدنی امری کیفی است و باید با معیارهای کیفی، آن را ارزیابی کرد. پیاده مدار بودن میتواند از یکسو بازتاب دریافت کیفیت مکان برای شهروندان باشد؛ از سوی دیگر رفتار مردم پیاده، معیاریاست که میتوان به کمک آن کیفیت مکان را در بافت سنجید. در اختیار داشتن معیارهایی که بتوان با آن پیاده پذیری مکان ها را اندازه گیری و ویژگی های کیفی مکان را روشن کرد، میتواند بنمایه هایی برای ساماندهی برنامه ریزی و گزینش قواعد شهرسازی شمرده شود. پیشگامان طراحی محیطی در دههی 1960 میلادی، قدم های اولیه برای فهم بهتر ایده ی زندگی همگانی و تعامل آن با فضای شهری و ساختمان ها را برداشتند. روش آنها مطالعه ی شهرها و فضاهای همگانی موجود، برای به دست آوردن دانش پایه در مورد نحوه ی استفاده و حرکت شهروندان در شهرها بود. ایده اصلی این نوع مطالعه، برای مشاهده گرهایی رخ میدهد که پیاده راه میروند و همزمان به اطراف خوب نگاه میکنند. مشاهده، کلید این نوع مطالعه است و ابزارهای آن ساده و ارزان هستند. مشاهدات ماهرانه با استفاده از یک سامانه مناسب، اطلاعات جالبی را در مورد تعامل زندگی شهری و فضاهای عمومی شهر به دست میدهد. به عنوان یک قاعده کلی، از کاربران به طور مستقیم پرسش نمیشوند بلکه فقط مشاهده میشوند و فعالیت ها و رفتارهایشان در نقشه ثبت میشود. این کار برای درک نیازها و چگونگی استفاده آنها از فضای شهری صورت میگیرد. مشاهده مستقیم کمک میکند تا بفهمیم چرا برخی فضاها استفاده و برخی رها میشوند. ساختار اصلی مقاله بر پژوهش ترکیبی استوار است که در بخش نخست به توصیف و تحلیل چگونگی مطالعه زندگی شهری بر اساس ادبیات موجود در این زمینه پرداخته میشود و در بخش دوم نیز خیابان شهریار به دلیل قرارگیری در محور فرهنگی- هنری شهر تهران به عنوان یک نمونه مطالعاتی بر اساس معیارهای مطرح شده، مورد تحلیل میدانی قرار میگیرد

کلمات کلیدی:

زندگی شهری، شهر پیاده مدار، روشهای ثبت و تحلیل زندگی شهری رفتار پژوهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/681863>

